

Ünnepi hangverseny délután 4 órakor a Hangvilla Nagytermében

Köszöntőt mondott *Brányi Mária*, Veszprém Megyei Jogú Város alpolgármestere, és *dr. Mindszenty Zsuzsanna* a Magyar Kórusok Zenekarok és Népzenei együttesek Szövetségének elnöke.

Műsorvezető C. Szalai Ágnes

a Veszprémi Vivace Nemzetközi Kórusfesztivál főszervezője és legjobb ismerője a veszprémi együtteseknek.

– És most legyen a pódium a muzsikáé!

Amikor gondolatpilléreket kerestem, szíven ütött a bőség zavara. Íróink, költőink, művészeink, gondolkodóink sora fogalmazta meg, mit is jelent nekik, nektek, nekünk a kultúra, a művészet, a muzsika. Legelsőbben is engedtessek meg, hogy egy Kodály-idézet igazságára emlékeztessék: „*Senki se túlságosan nagy arra, hogy a kicsinyeknek írjon, sőt, igyekez-*

nie kell, hogy elég nagy legyen rá.” A szavak után e gondolat jegyében fogadják szeretettel a **Simonyi Iskola Kicsinyek Kórusát**, s vezetőjüket, *Baráth Péterné Tercsi nénit*.

Ismerkedjünk meg velük röviden! Veszprém méltán büszke arra, hogy az ország második, és a Dunántúl első ének-zenei általános iskolája 1953-ban itt nyitotta meg kapuit, amely most, a 61. tanévben is nyitva áll a zenére fogékony gyermekek előtt. A ma elsőként pódiumra lépő énekkart az iskola 3., 4. és 5. osztályos ének-zene tagozatos tanulói alkotják. A kórus az iskolai ünnepélyeken kívül gyakori szereplője a város különböző rendezvényeinek. Rendszeresen részt vesznek a Kicsinyek Kórusainak Országos Találkozóin Kaposváron, valamint az Éneklő Ifjúság minősítő hangversenyeken. Legnagyobb elismerésük a 2011-ben és 2012-ben megszerzett „arany diplomával” minősítésük és a 2012-ben elért „Év kórusa” címük. Fogadjuk legifjabb előadóinkat szeretettel, akik műsorukat egy gyönyörű, Himnuszunkra rímelő magyar népdallal kezdték: Isten áldja meg a magyart.

S amit most hallunk tőlük: Bárdos Lajos: Szőlőhegyen körösztül
Kocsár Miklós – Weöres Sándor: Arany ágon ül a sármány, Ha a világ
rigó lenne, Kutyatár

Zongorán közreműködik: *Farsang-Törös Krisztina*, vezényel: *Baráth Péterné*

A következő két idézet a most pódiumra lépő együttes névadójától való. „*Mai ember, minden idők legvadabbikának embere, próbálj minde- nek előtt ember lenni, s ha felfogtad, mit jelent embernek lenni, csak akkor törődhetsz hazával, társsal és baráttal*”. – így az első, s második: *Egy célt fogok szolgálni: a magyar nemzet, és magyar hazá javát.*” Ellentmondának egymásnak? Korántsem. Inkább egymásra épülve adnak gránittalapzatot mindannyiunk döntéseinek. *Bartók Béla* élete, munkássága erre a messze ható, máig élő példa. Ő fogalmazta meg egyszer ars poeticáját ezekkel a szavakkal. Ezt vallja, s ezt követi most élénk lépő vendég-együttesünk **Szegedről a Bartók Béla Női**kar.

A szegedi Bartók Kórust *Kardos Pál* sugárzó zeneisége és személyes vonzása nyomán egyetemista és főiskolás fiatalok önszerveződése hozta létre 1967-ben. A kórus élén 1972-től *Rozgonyi Éva* lépett az alapító kar- nagy örökébe, és 33 éven át sikerről sikerre vezette az együttest. Szere- tettel köszöntjük őt is körünkben. A nőikar a szegedi Bartók Kórus utódaként 2006 decemberében alakult újjá azzal a célkitűzéssel, hogy a megváltozott körülmények és összetétel feltételei között is megőrizték a *Kardos Pál* és *Rozgonyi Éva* által képviselt értékrendet, a zenei és em- beri tisztaság igényét, a közös éneklés örömét. Repertoárjuk gerincét a klasszikus magyar nőikari irodalom legjava alkotja.

Műsorukon, *Bartók Béla*: *Csujogató*; *Ne láttalak volna*; *Isten veled* *Csemiczy Miklós* Rövid miséjéből – két tétel *Sanctus* és *Agnus Dei* *Kocsár Miklós* – *Nagy László* versére komponált „*Bízam a tavaszban*” *Karai József*: *Sárközi karikázó*, *Kovács Regina* szólójával.
Vezényel: *Ordasi Péter*

Ismét Veszprémhez kötődő együttes lép Önök elé, a **Virtus együttes**. Azt hiszem, ha mottót kellene választani, nem lehet kétséges: „*Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának*” írta Kodály Zoltán.

Az együttes 2003 őszén alakult a Lovassy László Gimnáziumban. A kezdeti tervek szerint a csapat csupán a 2004-es keszthelyi Helikoni Ünnepségek népzene kategóriájában képviselte volna a gimnáziumot, azonban a tagok a verseny után is folytatták az együttlétszervezést, és teszik ezt ma is – immáron 11. éve. A csoport – életkorából adódóan – elsősorban katoná- és betyárdalokat szólaltat meg, autentikus hangszerkísérettel.

A Virtus az elmúlt években számos eseményen – falunapok, kiállítás-megnyitók, népzenei rendezvények – örvendeztette meg közönségét határokon innen és túl. Tevékenységüket szakmai sikerek is kísérték, ezek közül a legfontosabbak: fődíj a keszthelyi Helikoni Ünnepségeken, a kétszer is elnyert Aranypáva Nagydíj, a Vass Lajos Nagydíj, és a KÓTA díja a magyar népzenei kóruséletben kifejtett munkásságért

2010-ben megjelent az együttes Mennek a fiúk című CD-je, amellyel a csapat bemutatkozhatott a Duna Televízióban is. Bár a tagok az évek során különböző hivatásokat választottak, a baráti társaság és a népzene szeretete a mai napig életben tartja a Virtust. Ennek köszönhetően láthatjuk őket most itt is; ezúttal zalai katonadalokat és szatmári mulatónótákat hallhatunk előadásukban. *Művészeti vezető: Miklosik István.*

Kedves Közönségünk, ünnepi hangversenyünk első részének utolsó fellépő együttese következik. Mai muzsikustalálkozónk házigazdája, **Veszprém Város Vegyeskara**. Hozzájuk is egy idézet vezet el a hallgatót, egy idézet, amely mindennél jobban leírja, amit gondolnak, gondolunk a muzsikáról. Aki részt vett a Vivace Kórusfesztiválok valamelyikén, ismerősnek találja majd. Nagyon is ismerősnek, hála Isten! „*Itt valamennyien azt valljuk, hogy az élet zene nélkül nem lehet teljes, és mit sem ér. Szeretnők beoltani ennek tudatát mindazokba, akiknek sejtelmük sincs arról, micsoda szépségek rejlenek a zene tündérekertjében*”.

A kórus 1956. szeptember 25-én alakult, *Zámbó István* vezetésével. Évtizedek óta az ország egyik vezető nagyvegyeskara, Magyarországon és külföldön a magyar kóruszene elhivatott, avatott tolmácsolójaként tartják számon. 1989-től karnagya *Erdélyi Ágnes* – ezt mi is nehezen tudjuk elhinni, de napra pontosan 25 éve áll az együttes élén. A vegyeskar repertoárján a zeneirodalom a cappella gyöngyszemei mellett az oratórium-irodalom mesterművei is szerepelnek. A hagyományos koncertek mellett sok évtizedes nemzetközi kórusesemények házigazdája: Éneklő Hetek az Europa Cantat szervezettel karöltve, Amerikai-Magyar Kórusnapok, majd a Millennium évétől a Vivace Nemzetközi Kórusfesztivál eseményei vonzottak Veszprémbe dalosokat az egész világból. Kitünte-

tései közül kiemelkedik a szaktárca Csokonai Vitéz Mihály Községi Díja, amelyet 2003-ban, az amatőr énekkarok közül elsőként vehettek át.

A vegyeskar 1997-től egyesületi formában, Veszprém kiemelt művészeti együtteseként működik, nagy gondot fordítva a jövő generációk zenei nevelésére is. Két korosztályban működtet ifjúsági együttest: a Csermák Gyermekkórusban az általános iskolások ismerkedhetnek a kóruséneklés alapjaival, a nagyobbak pedig a 2002-ben alakult Vokálban szereznek meghatározó zenei élményeket a legváltozatosabb műfajokban.

Veszprém Város Vegyeskara előadásában hallgassák meg a mottóadó

Kodály Zoltán nagyszabású kórustablóját, a *Mátrai képeket*.

Vezessen hát a zenei utazás a Mátra-vidékre ahol betyárok kötik el a lovakat, pirosbarna kislányok szénát gyűjtögetnek... – utána visszazökkenhetünk a valóságba, mert 15 perc szünet következik. De addig lássuk a Vidrőczy híres nyáját... Vezényel: *Erdélyi Ágnes*.

Hölgyeim és Uraim, kedves közönségünk! Folytatjuk a Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezett ünnepi hangversenyünket.

Hogyan is mondta Kodály Zoltán? „*Ha ég a lélek tüze, mindig elérhető a művészi tökéletesség.*” De ide kívánczik a KÓTA társelnökétől, a népi hangszerek elkötelezett apostolától egy gondolat, amellyel minden muzsikus, legyen az énekes vagy hangszeres, népzeneész, vagy a klasszikus műfajok művelője, profi vagy amatőr mélységesen egyet érthet. *Birinyi József* megfogalmazása: „*A látvány művészete fényben él, a zene a sötétségben is utat mutat.*” Nem kétséges, hogy így gondolja ezt a Szekszárdi Kamarazenekar is. Ismerkedjünk meg velük közelebről!

A Szekszárdi Kamarazenekar, Tolna megye egyetlen vonós kamarazenekara, 1984-ben alakult idén ünnepli tehát fennállásának 30. évfordulóját. A város kiemelt művészeti együttese közé tartozik. Tagjai zenei pályára készülő fiatalok és lelkes amatőrőr zenészek, valamint

zeneiskolai tanárok, akik küldetéstudattal muzsikálnak. Törekvésük a zeneirodalom ritkán játszott, vagy méltatlanul elfeledett gyöngyszemeinek felkutatása és közkinccsé tétele. Feladatuknak tartják a komolyzene népszerűsítését, a zenei ismeretterjesztést és ízlésformálást. Művészeti vezetőjük *Földesi Lajos* hegedűművész – a megye szülöttje, a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem hegedűtanára – nagy szakértelemmel és művészi elhivatottsággal irányítja a kamarazenekar munkáját.

Szekszárdi barátaink előadásában hallgassák meg Kövi Arthur Bálint kompozícióját, címe *Orfeusz és Eurüdiké*. – Kövi Arthur Bálint fiatal veszprémi muzsikus, aki nemcsak csellóművészként vesz részt a zenei életben, hanem zeneszerzőként is. Az *Orfeusz és Eurüdiké* egy hosszabb mű részlete, s a mítosz azon részét vetíti elénk, amikor Orfeusz alászáll, beleértve azt a bizonyos megtiltott hátranézést is. A Szekszárdi Kamarazenekar abban a reményben tűzi rendre másorra Kövi Arthur Bálint műveit, hogy egyszer majd mások is felfedezik a tehetséges fiatalember kompozícióit.

Ezt követi *Farkas Ferenc* *Aria e Rondo all'unghereséje*. Hegedűn közreműködik *Kökény Eszter* és *Márta Júlia*, mindketten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem hallgatói. *Művészeti vezető: Földesi Lajos*.

„Mondd meg nekem, mit dalolsz, megmondom, ki vagy. A bennünk továbbrezgő dallamok és foszlányaik olyat vallanak felőlünk, amit semmi lélek elemzés nem hoz felszínre. Bevilágítanak a lélek rejtett zugaiba, ahová másként nem férközhetünk.” Írja egy helyt a nyelv, a dallam és lelek kiváló ismerője, *Kodály Zoltán*. Városunkban vagy fúj a szél, vagy harangoznak – tartja a mondás, de kissé megtoldhatjuk: vagy pedig kiváló énekkarok muzsikálnak... Köszöntsük a pódiumon a Magyar Örökség, Magyar Művészetért-díjas hazai és nemzetközi versenyeken rendszere-

sen díjnyertes **Veszprémi Liszt Ferenc Kórustársaság**ot! A Kórustársaság elkötelezettje a magyar kórusmuzsikának. *Kollár Kálmán* egy év híján fél évszázadig, haláláig vezette az együttest. 2012 októberétől *Vinczeffy Adrienne* a kórus karnagya.

A Liszt Ferenc Kórustársaság az elmúlt évben csatlakozott, a karnagya által kezdeményezett, és a Nyugat-magyarországi Egyetem Hang Műhelye által vezetett több lépcsős programhoz, melynek címe: A magyar zenéért, a magyar kultúráért, részei a Tavaszi Körtánc valamint a Mennyei-Földi Harmóniák Egykor és Ma.

A kórus ritka kortárs zenei csemegékkel tarsolyában érkezett hozzánk. Szokolay Sándor: Alleluja – az Amor Sanctus kantátából.

A Mennyei-Földi Harmóniák Egykor és Ma című program számára írta a szerző az Amor Sanctus című kantátáját. Az alcím: Templomi kantáta a teremtett világról Esterházy Pál tiszteletére, Harmonia Caelestis című műve megírásának 300. évfordulójára. A kantáta szoprán szólóra, nőikarra, vegyeskarra és orgonára íródott. Az Alleluja a mű 4. a cappella vegyeskari tétele. A kantáta a közelmúltban végleg lezárult, gazdag Szokolay-életmű legutolsó befejezett darabja. A tudat szíven üt, de egyben megható is, olyan, mint egy utolsó, mindent összegző búcsúintés...

Szőnyi Erzsébet: Boldogasszony énekét, ugyancsak a fenti program számára írta, 2009-ben. A mű, amely valójában egy magyar Magnificat, Esterházy veretes barokk versét az európai szakrális zene és a magyar zene hagyományaiból építkezve, igazi „szőnyierzsébetes” megfogalmazással, kórusszólók, vegyeskar és orgona közreműködésével szólaltatja meg.

Orgonán közreműködik *Kiss Szilvia*, a veszprémi Liszt Ferenc Kórustársaságot *Vinczeffy Adrienne* vezényli.

Utolsó fellépő együttesünk a **Bartók Béla Férfikara Pécsről.**

Az ő előadásukban csendül fel perceken belül a mai zeneünnep-muzsikustalálkozó címadó kórusa, Kölcsey halhatatlan sorai, Kodály erőteljes zenéje. Lehet, bizony lehetne ez e kiváló együttes és fáradhatatlan karnagyának hangzó ars poeticája, s tudom: nemcsak az övék! Hiszen az üzenet: „*Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül!*” érvényes volt, marad és lesz is, amíg magyar ajkon magyar szó, magyar dal fakad.

A pécsi Bartók Férfikar jól tudja ezt, s nemcsak azért, mert mai fellépőink közül ők büszkélkedhetnek a leghosszabb történettel, jövőre ünneplik fennállásuk 70. évfordulóját. 1980 óta *dr. Lakner Tamás* vezeti az együttest, mely az utóbbi években jelentősen megfiatalodott. Sok nemzetközi és hazai siker fémjelzi munkásságukat. 40 díjat nyertek hazai és nemzetközi kórusversenyeken. A Hungaroton 2005-ben velük jelentette meg Kodály Zoltán összes férfikari műveit tartalmazó CD lemezét, mely egyúttal világpremier is volt. 2011-ben pedig Erkel Ferenc kórusműveit adta ki velük – ezt a lemezt az ICMA (International Classical Music Awards) nemzetközi hanglemez díjra jelölte. Házigazdáai az Európai Bordalfesztiváloknak.

Előadásukban hallgassunk meg három Kodály-művet:

Hej, Büngözsdi Bandi (szólót énekel: a mi fiúnk, a veszprémi Pekárdy Tamás)

Kodály Zoltán – Kölcsey Ferenc: Huszt

Kodály Zoltán – Petőfi Sándor: Isten csodája

Vezényel: *Dr Lakner Tamás, Liszt-díjas karnagy*

191 esztendeje tette ki az utolsó írásjelet Szatmárcsekén Kölcsey Ferenc a Himnusz kéziratára. Kereken 170 éve nyerte el zenei köntösét Erkel Ferentől, s vált megrendítő-felemelő zenés imádságunkká, amelyet apró

és nagy, felnőtt és gyerek, a zempléni Füzértől a baranyai Beremendig, a magyar-ukrán-román hármashatár menti Garbolctól magyar-osztrák-szlovén hármashatár menti Felsőszölnökg mindenki ismer, tud és szeret. Mi is lassan végére érünk a 25. Magyar Kultúra Napja veszprémi muzsikustalálkozójának.

Köszönjük a forró tapsokat, kedves közönségünk! S még mindig nincs vége a mai zenefolyamnak, no meg a tarsolyomban is lapul még egy idézet, ezúttal Bartók Bélától. Íme: „A népzene a természet tüneménye. Éppen ezért olyan gyönyörű, olyan tökéletes a népzene. Ezek a dallamok a művészi tökéletesség megtestesítői, miként lehet legkisebb formában, legerényebb eszközökkel valamilyen zenei gondolatot legtökéletesebben kifejezni.”

A mai nap népdallal indult, stílszerűen népdallal is búcsúzunk egymástól, és Önöktől. Ám előtte szeretném megköszönni figyelmüket, szeretetüket, amellyel a mai rendhagyó kultúra napi megemlékezést megtisztelték. Köszönjük, hogy eljöttek, ki sok-sok kilométerről, ki csak innen a Cserhátról, vagy éppen Ajkáról. És most énekeljünk együtt *Erdélyi Ágnessel* a népdalt: *Széles a Balaton vize*.

A viszontlátásra! –

A kedves felszólításra felcsendült a dal örömteli hangon a közönség és a szereplők részéről.

C. *Szalay Ágnes* a Veszprémiek nevében szép köszönettel fejezte be gazdagon összeállított, sokoldalú tájékoztatást nyújtó Műsorvezető szövegét. A köszönetet azonban a vendégek és közönség nevében sokszorosán viszonzhatjuk.

A Magyar Kultúra Napja alkalmából a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek szövetsége – KÓTA – által hagyományosan rendezett ünnepi hangverseny helyszíne eddig mindig Budapesten volt. Most merült fel először, hogy jó lenne 2014-ben Magyarország más táját felkeresni egy szép hangverseny alkalmából. Erre a nagy feladatra ebben az esztendőben Veszprém vállalkozott.

Külön köszönjük *Erdélyi Ágnes* karnagy, – a Csermák Antal Zeneiskola tanárának fáradhatatlan kezdeményezését, bátorságát, hogy egyeztetett a két város között, bízott Veszprémben – amit 25 éve otthonának tekint – megnyerte őket és nem csatlakozott!

Minden évben írásban is megemlékezünk A Magyar Kultúra Napja hangversenyéről. Ez évben is hírt kívántunk adni, hogy az ország mind szélesebb körében megtudják, és halljanak a Veszprémi „Hangvillában” rendezett ünnepi megemlékezésről. Bízunk benne, hogy a jó példa követőkre talál, és e hagyományos ünnepünk 2015-ben szép országunk más vidékén ismét új, méltó helyszínre talál.

Márkusné Natter-Nád Klára